

Publicerad 2011-08-08 19:01 av mollusken

Tankar om livets resor

LYFTA HJÄRNSKROT

Tiden löper i snabb takt
fast jag vill bromsa den
jag hinner inte med
sackar efter
allt som ska göras
listan är lång
allt detta som ska lyftas
vägas, sorteras och bedömas
jag kastar en del
annat gjuter jag om
eller lyfter fram i ljuset
så det får bättre fokus

Ofta stannar jag upp
och begrundar livets souvenirer
både från den yttre
och den inre resan
vissa resor borde ha avbokats
andra skulle ha förlängts
känslorna är ju inte rationella
jag vet men lär mig aldrig
- jag är på spaning
efter den tid som flytt -
masar mig sakta med tröghet
in i framtidens ovissa landskap

Jag letar efter möjligheter
och utmaningar, i den okända
och svårtillgängliga terrängen
jag vill pröva mina vingar
men visst är jag rädd
det är så lätt att felbelasta
och få onödiga skador och men
bli fast på en grynnan
och inte ta sig loss
bli sjuk - utförsäkrad
och hamna i - utanförskap
varje steg är en balansakt

Varje Gym behöver en instruktör
och jag sa upp min
det var inte så smart
jag kämpar ensam
med vansinnet omkring mig
människors bristande empati
bristen på demokrati
och sjuklig fanatism
människor som projicerar
sina destruktiva sidor
på grupper och andra människor
utan att ta ansvar för vad de gör

Den skrämmande avsaknaden av samvete
i ett allt tuffare samhällsklimat
ilskan leder till vanmakt
och någonstans pyser den ut
kan man inte slå uppåt
så blir det ju neråt
på de redan utsatta
förändringens vindar blåser
de är kalla och isiga
det är dags att tänka om
värna om det ömtåliga
ge varje liv en chans

När jag söker mod
tittar jag på min vitrin
på piedestal bakom pansarglas
förvarar jag det dyrbaraste jag har
varma solglittrande ögon
ett leende som kan smälta isberg
vad mera behövs för att ge hopp
jag ser möjligheter och kärlek
den näring jag behöver
jag vet att en häxa aldrig åldras
hon dansar fram på havsstranden
och sprider glädje och insikter

Den rytmiska musiken

lockar eggar och förför
det är omöjligt att inte dras med
när den blandas med nyfikenhetens energi
i sökandet efter förståelse
för det mänskliga väsendets beteende
resan tar ju aldrig slut
den fortsätter i evinnerlig tid
kraftiga vågor slår mot stranden
skummet yr i solnedgången
jag höjer min blick mot horisonten
men spanar förgäves efter svar

- Det är bara att fortsätta lyfta hjärnskrot -

MOLLUSKEN

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mollusken med Poeter.se id #38029 innehar upphovsrätten